

МІФОЛОГІЧНА ПАРАДИГМА ТВОРЧОСТІ САРИ. ДЖ. МААС

В сучасному світі все більш популярним стає такий літературний жанр, який має назву фентезі. В світовій літературі письменники різного ґатунку створюють власні світи зі складною системою міфологічних створінь, богів та надістот. Серед підґрунтя, яке використовується для побудови таких персонажів, зачасту беруть вже відомі античні міфи Давньої Греції чи Риму, кельтські міфи та балади, скандинавські легенди тощо.

Перш за все, потрібно визначити суть поняття міф, що воно собою являє, та який вплив має на літературу. Цитуючи науковця В. Гаріна, міф є символічною формою духовної культури, що за допомогою метафор і алегорій передає свідчення, пов'язані зі світоглядом, релігійними уявленнями, соціокультурним життям і внутрішнім світом людини. Простіше кажучи, це оповідь або історія, яка передається від покоління до покоління, зазвичай містить алегоричні елементи та символіку, і використовується для пояснення природних явищ, моральних цінностей, історії, тощо. В кожній культурі, етносу є свої власні міфи, які виражають вірування їх пращурів та сприйняття навколишнього світу народом. Отже, ми можемо стверджувати, що міфи вплинули на створення літературного жанру фентезі, адже вони надали підґрунтя для створення фантастичних світів, так як вже містять елементи надприродного та уявного.

Поміж представників фентезистів можна зазначити генія цього жанру Джорджа Мартіна і його твір «Пісня Льоду та Полум'я» з подвійною системою пантеону богів. Він також використовує мотиви скандинавських міфів для створення власної картини світу Вестерос. Ще однією представницею жанру фентезі є Сара Дж. Маас, твори якої стали бестселером за версією New York Times. «Двір шипів та троянд» – дебютний цикл романів, в якому зображено яскраво виражена міфологічна система, базована на кельтських міфах, а також спостерігається персоніфікація міфологічних істот та яскрава картинка світу Прифія. Крім того, простежується залучення грецьких мотивів, що яскраво виявляється в іменах головних героїв, в легендах, переповіданих у ході діалогів між ними. Ще одним циклом цієї письменниці є «Трон зі скла», що навіть перевершує попередній своїм міфологічним розмаїттям. В ході роботи над своїми книгами С.Дж. Маас широко використовує власні знання з релігієзнавства. Сама авторка є лауреатом премії «Goodreads» в номінації «Best Young Adult Fantasy & Science Fiction» 2015, 2017, 2018 років, а також в номінації «Best Fantasy» 2020-2022 років.

Список використаної літератури

1. Маас, С. Дж. *Двір шипів і троянд*. Київ: Vivat, 2021. 560 с.

2. Маас, С. Дж. *Трон зі скла*. Київ: Vivat, 2021. 544 с.
3. Гарін, В. *Міф і міфологія. Українське релігієзнавство*. 2002. Вип. 22. С.16-23.
4. Мединська, Ю.А. Міфологія та міфологічний дискурс. *Психологія і суспільство*. 2006. Вип. 2. С. 115-122.

Дубініна Наталя
*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Ігнатова О. М., к. пед. наук, доцент*

ІНТЕРАКТИВНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ

Сучасне суспільство виходить на новий рівень розвитку і зростає потреба в активних творчих людях, здатних мислити, міркувати, діяти відповідно до своїх цілей, втілювати свої ідеї та оцінювати результати своїх дій. Процеси глобалізації та інформатизації безпосередньо впливають на зміни в суспільстві.

Це не скерет, що більшість сучасних дітей бачили та робили те, про що їхні батьки навіть не подумали б, коли вони були в їхньому віці. Методи, які використовувалися для навчання дітей [4], докорінно змінилися в результаті технологічного вдосконалення та звільнили місце для нових ідей. На сьогоднішній день навчання учня включає окрім сидіння за партою та слухання свого викладача також виконання дослідницьких завдань, навчання в іграх і навчання з використанням цифрових технологій.

Більшість сучасних викладачів використовують інтерактивні підходи та методи для підвищення рівня обізнаності в учнів. Інтерактивне навчання [2] – це педагогічний підхід, який допомагає учням отримати знання та практичні навички, зосереджуючись на взаємодії між однолітками та вчителями. У той час як традиційні стратегії викладання покладаються на те, що вчитель надає знання, з інтерактивним навчанням вчителі та учні роблять свій внесок у процес навчання. Інтерактивне навчання як сучасний педагогічний підхід сприяє різноманітному та захоплюючому навчальному досвіду, який не обмежується теоретичними концепціями, а більше акцентує увагу на застосуванні в реальному житті.

Як зазначили О. Пометун та Л. Пироженко [1, с. 192], інтерактивне навчання являє собою спосіб пізнання, що проявляється в усіх видах взаємодії усіх учасників навчального процесу. Учні, разом з вчителями не тільки обмінюються своїми думками чи знаннями, а й спільно вирішують поставлені проблеми, проектують спірні ситуації, моделюють шляхи їх вирішення а також наставляють один одного, та коментують і оцінюють власну роботу.

Інтерактивне навчання може відбуватися різними способами та за допомогою різних інструментів, включаючи, але не обмежуючись інтерактивними дисплеями, онлайн-платформами, інтерактивними іграми або груповими заходами. Ці форми навчання особливо ефективні для розвитку